

HOTARARE
pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare
a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006

În temeiul art. 108 din Constitutia Romaniei, republicata, si al art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006,

Guvernul Romaniei adopta prezenta hotarare.

Articol unic. — Se aproba Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006, prevazute în anexa care face parte integranta din prezenta hotarare.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemneaza:

Ministrul muncii, solidaritatii sociale si
familiei,

Gheorghe Barbu

Ministrul sanatatii publice,

Gheorghe Eugen Nicolaescu

Ministrul integrarii europene,

Anca Daniela Boagiu

SSMzone

PENTRU MAI MULTĂ SIGURANȚĂ

NORME METODOLOGICE
de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006

CAPITOLUL I
Dispozitii generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006, denumita în continuare *lege*.

Art. 2. — În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii si expresiile folosite au urmatoarea semnificatie:

1. **autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca** — asumarea de catre angajator a responsabilitatii privind legalitatea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca;

2. **serviciu intern de prevenire si protectie** — totalitatea resurselor materiale si umane alocate pentru efectuarea activitatilor de prevenire si protectie în întreprindere si/sau unitate;

3. **comitet de securitate si sanatare în munca** — organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participarii si consultarii periodice în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu art. 18 alin. (1)—(3) din lege;

4. **zone cu risc ridicat si specific** — acele zone din cadrul întreprinderii si/sau unitatii în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecinte grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

5. **accident care produce incapacitate temporara de munca (ITM)** — accident care produce incapacitate temporara de munca de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmata prin certificat medical;

6. **accident care produce invaliditate (INV)** — accident care produce invaliditate confirmata prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisa de organele medicale în drept;

7. **accident mortal (D)** — accident în urma caruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau dupa un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

8. **accident colectiv** — accidentul în care au fost accidentate cel puțin 3 persoane, în acelasi timp si din aceleasi cauze, în cadrul aceluiasi eveniment;

9. **accident de munca de circulatie** — accident survenit în timpul circulatiei pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, daca persoana vatamata se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

10. **accident de munca de traseu:**

a) accident survenit în timpul si pe traseul normal al deplasarii de la locul de munca la domiciliu si invers si care a antrenat vatamarea sau decesul;

b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masa în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasarii de la locul de munca la locul unde ia masa si invers, si care a antrenat vatamarea sau decesul;

c) accident survenit pe traseul normal al deplasarii de la locul de munca la locul unde își încaseaza salariul si invers si care a antrenat vatamarea sau decesul;

11. **accident în afara muncii** — accident care nu îndeplineste conditiile prevazute la art. 5 lit. g) si la art. 30 din lege;

12. **invaliditate** — pierdere partiala sau totala a capacitatii de munca, confirmata prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisa de organele medicale în drept;

13. **invaliditate evidenta** — pierdere a capacitatii de munca datorata unor vatamari evidente, cum ar fi un brat smuls din umar, produse în urma unui eveniment, p,na la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de catre organele medicale în drept;

14. **intoxicatie acuta profesionala** — stare patologica aparuta brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de munca;

15. **îndatoriri de serviciu** — sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de munca, regulamentul intern sau regulamentul de organizare si functionare, fisa postului, deciziile scrise, dispozitiile scrise ori verbale ale conducatorului direct sau ale sefilor ierarhici ai acestuia;

16. **comunicare** — procedura prin care angajatorul comunica producerea unui eveniment, de îndata, autoritatilor prevazute la art. 27 alin. (1) din lege;

17. **evidenta** — mijloacele si modalitatile de pastrare a informatiilor referitoare la evenimentele produse;

18. **cercetare a bolilor profesionale** — procedura efectuata în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;

19. **semnalare a bolilor profesionale** — procedura prin care se indica pentru prima oara faptul ca o boala ar putea fi profesionala;

20. **raportare a bolilor profesionale** — procedura prin care se transmit informatii referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale si la Centrul National pentru Organizarea si Asigurarea Sistemului Informational si Informatic în Domeniul Sanatatii Bucuresti.

CAPITOLUL II

Autorizarea functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca

Art. 3. — În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în munca și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, angajatorii au obligația să obțină autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în munca, înainte de începerea oricărei activități.

Art. 4. — Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice, persoanele fizice, asociațiile familiale și persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punct de vedere al securității și sănătății în munca, se efectuează în temeiul Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în munca se face pentru activitățile care se desfășoară la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

Art. 6. — (1) În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în munca, angajatorul are obligația să depună la inspectoratul teritorial de munca pe raza căruia își desfășoară activitatea o cerere, completată în două exemplare semnate în original de către angajator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de următoarele acte:

a) copii de pe actele de înființare;

b) declarația pe propria răspundere, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în munca.

(3) Pentru actele depuse în susținerea cererii se va completa opisul prezentat în anexa nr. 1.

Art. 7. — În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în munca, inspectoratele teritoriale de munca procedează după cum urmează:

a) înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în munca;

b) verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6;

c) completează și emit certificatul constatator, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

d) asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

e) asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

Art. 8. — Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii.

Art. 9. — Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, dă dreptul angajatorilor să desfășoare activitățile pentru care au obținut certificatul.

Art. 10. — (1) În cazul în care în cadrul controalelor se constată abateri de la respectarea prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în munca, inspectorul de munca sistează activitatea și propune inspectoratului teritorial de munca înscrierea mențiunii în certificatul constatator.

(2) Inspectoratul teritorial de munca menționează sistarea activității prevăzute la alin. (1) în certificatul constatator.

Art. 11. — (1) În situația prevăzută la art. 10, angajatorul poate relua activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea conform art. 6.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea va fi însoțită de certificatul constatator eliberat inițial, în original.

(3) Inspectoratul teritorial de munca va menționa în certificatul constatator data reluării activității.

CAPITOLUL III

Servicii de prevenire și protecție

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 12. — Prezentul capitol stabilește cerințele minime pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate și protecția lucrătorilor la locul de muncă, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca, organizarea activităților de prevenire și protecție în cadrul întreprinderii și/sau unității, a serviciilor externe de prevenire și protecție, stabilirea criteriilor de evaluare și a procedurii de abilitare a serviciilor externe, precum și reglementarea statutului de reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în munca.

Art. 13. — Angajatorul trebuie să asigure planificarea, organizarea și mijloacele necesare activității de prevenire și protecție în unitatea și/sau întreprinderea sa.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea activităților de prevenire și protecție

Art. 14. — Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele

moduri:

- a) prin asumarea de catre angajator, în conditiile art. 9 alin. (4) din lege, a atributiilor pentru realizarea masurilor prevazute de lege;
- b) prin desemnarea unuia sau mai multor lucratori pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie;
- c) prin înfiintarea unui serviciu intern de prevenire si protectie;
- d) prin apelarea la servicii externe de prevenire si protectie.

Art. 15. — (1) Activitatile de prevenire si protectie desfasurate prin modalitatile prevazute la art. 14 în cadrul întreprinderii si/sau al unitatii sunt urmatoarele:

1. identificarea pericolelor si evaluarea riscurilor pentru fiecare componenta a sistemului de munca, respectiv executant, sarcina de munca, mijloace de munca/ echipamente de munca si mediul de munca pe locuri de munca/posturi de lucru;
2. elaborarea si actualizarea planului de prevenire si protectie;
3. elaborarea de instructiuni proprii pentru completarea si/sau aplicarea reglementarilor de securitate si sanatate în munca, tinand seama de particularitatile activitatilor si ale unitatii/întreprinderii, precum si ale locurilor de munca/posturilor de lucru;
4. propunerea atributiilor si raspunderilor în domeniul securitatii si sanatatii n munca, ce revin lucratorilor, corespunzator functiilor exercitate, care se consemneaza în fisa postului, cu aprobarea angajatorului;
5. verificarea cunoasterii si aplicarii de catre toti lucratorii a masurilor prevazute în planul de prevenire si protectie, precum si a atributiilor si responsabilitatilor ce le revin în domeniul securitatii si sanatatii în munca, stabilite prin fisa postului;
6. întocmirea unui necesar de documentatii cu caracter tehnic de informare si instruire a lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea periodicitatii adecvate pentru fiecare loc de munca, asigurarea informarii si instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca si verificarea cunoasterii si aplicarii de catre lucratori a informatiilor primite;
8. elaborarea programului de instruire-testare la nivelul întreprinderii si/sau unitatii;
9. asigurarea întocmirii planului de actiune în caz de pericol grav si iminent, conform prevederilor art. 101—107, si asigurarea ca toti lucratorii sa fie instruiti pentru aplicarea lui;
10. evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute la art. 101—107;
11. stabilirea zonelor care necesita semnalizare de securitate si sanatate în munca, stabilirea tipului de semnalizare necesar si amplasarea conform prevederilor Hotararii Guvernului nr. 971/2006 privind cerintele minime pentru semnalizarea de securitate si/sau sanatate la locul de munca;
12. evidenta meseriilor si a profesiilor prevazute de legislatia specifica, pentru care este necesara autorizarea exercitarii lor;
13. evidenta posturilor de lucru care necesita examene medicale suplimentare;
14. evidenta posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesita testarea aptitudinilor si/sau control psihologic periodic;
15. **monitorizarea functionarii sistemelor si dispozitivelor de protectie, a aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de ventilare sau a altor instalatii pentru controlul noxelor în mediul de munca;**
16. **verificarea starii de functionare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgenta, precum si a sistemelor de siguranta;**
17. informarea angajatorului, în scris, asupra deficientelor constatate în timpul controalelor efectuate la locul de munca si propunerea de masuri de prevenire si protectie;
18. **întocmirea rapoartelor si/sau a listelor prevazute de hotararile Guvernului emise în temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din lege, inclusiv cele referitoare la azbest, vibratii, zgomot si santiere temporare si mobile;**
19. evidenta echipamentelor de munca si urmarirea ca verificarile periodice si, daca este cazul, încercarile periodice ale echipamentelor de munca sa fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor din Hotararea Guvernului nr. 1.146/2006 privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea în munca de catre lucratori a echipamentelor de munca;
20. identificarea echipamentelor individuale de protectie necesare pentru posturile de lucru din întreprindere si întocmirea necesarului de dotare a lucratorilor cu echipament individual de protectie, conform prevederilor Hotararii Guvernului nr. 1.048/2006 privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea de catre lucratori a echipamentelor individuale de protectie la locul de munca;
21. urmarirea întretinerii, manipularii si depozitarii adecvate a echipamentelor individuale de protectie si a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum si în celelalte situatii prevazute de Hotararea Guvernului nr. 1.048/2006;
22. participarea la cercetarea evenimentelor conform competentelor prevazute la art. 108—177;
23. întocmirea evidentelor conform competentelor prevazute la art. 108—177;
24. elaborarea rapoartelor privind accidentele de munca suferite de lucratorii din întreprindere si/sau unitate, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din lege;
25. urmarirea realizarii masurilor dispuse de catre inspectorii de munca, cu prilejul vizitelor de control si al cercetarii evenimentelor;
26. colaborarea cu lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor, serviciile externe de prevenire si protectie, medicul de medicina muncii, în vederea coordonarii masurilor de prevenire si protectie;

27. colaborarea cu lucratorii desemnati/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situatia în care mai multi angajatori își desfășoara activitatea în același loc de munca;
28. urmarirea actualizarii planului de avertizare, a planului de protectie si prevenire si a planului de evacuare;
29. propunerea de sanctiuni si stimulente pentru lucratori, pe criteriul îndeplinirii atributiilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
30. propunerea de clauze privind securitatea si sanatatea în munca la încheierea contractelor de prestari de servicii cu alti angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori straini;
31. întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfășurarea acestor activitati.
- (2) Activitatile legate de supravegherea starii de sanatate a lucratorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 24 si 25 din lege.

Art. 16. — (1) În cazul întreprinderilor cu pana la 9 lucratori inclusiv angajatorul poate efectua activitatile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a) activitatile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevazute în anexa nr. 5
- b) angajatorul își desfășoara activitatea profesionala în mod efectiv si cu regularitate în întreprindere si/sau unitate;
- c) angajatorul îndeplineste cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, corespunzatoare cel puțin nivelului de baza, conform prevederilor art. 47—51.

(2) În situatia în care nu sunt îndeplinite conditiile prevazute la alin. (1), angajatorul trebuie sa desemneze unul sau mai multi lucratori, conform prevederilor art. 20—22, sau poate organiza serviciul intern de prevenire si protectie, conform prevederilor art. 23—27, si/sau sa apeleze la servicii externe.

(3) În situatia în care sunt îndeplinite conditiile de la alin. (1), dar angajatorul nu realizeaza în totalitate activitatile de prevenire si protectie, pentru activitatile pe care nu le realizeaza angajatorul trebuie sa apeleze la servicii externe.

Art. 17. — (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 si 49 de lucratori inclusiv, angajatorul poate efectua activitatile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a) activitatile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevazute în anexa nr. 5;
- b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecinte grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;
- c) angajatorul își desfășoara activitatea profesionala în mod efectiv si cu regularitate în întreprindere si/sau unitate;
- d) angajatorul îndeplineste cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare cel puțin nivelului de baza, conform prevederilor art. 47—51.

(2) În situatia în care nu sunt îndeplinite conditiile prevazute la alin. (1), angajatorul trebuie sa desemneze unul sau mai multi lucratori, conform prevederilor art. 20—22, sau poate organiza serviciul intern de prevenire si protectie, conform prevederilor art. 23—27, si/sau sa apeleze la servicii externe.

(3) În situatia în care sunt îndeplinite conditiile prevazute la alin. (1) si (2), dar angajatorul, lucratorii desemnati sau serviciul intern nu realizeaza în totalitate activitatile de prevenire si protectie prevazute la art. 15, angajatorul trebuie sa apeleze la servicii externe.

Art. 18. — (1) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor între 50 si 149 de lucratori, angajatorul trebuie sa desemneze unul sau mai multi lucratori sau sa organizeze serviciu intern de prevenire si protectie pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor prevazute la alin. (1), care desfășoara activitati dintre cele prevazute în anexa nr. 5, angajatorul trebuie sa organizeze serviciu intern de prevenire si protectie.

(3) În cazul în care lucratorii desemnati/serviciul intern de prevenire si protectie nu au capacitatile si aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activitatilor de prevenire si protectie prevazute la art. 15, angajatorul trebuie sa apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

Art. 19. — (1) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor care au peste 150 de lucratori, angajatorul trebuie sa organizeze serviciul intern de prevenire si protectie.

(2) În cazul în care serviciul intern de prevenire si protectie nu are capacitatile si aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activitatilor de prevenire si protectie prevazute la art. 15, angajatorul trebuie sa apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

SECTIUNEA a 3-a

Lucratori desemnati

Art. 20. — (1) Desemnarea nominala a lucratorului/ lucratorilor pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie se face prin decizie a angajatorului.

(2) Angajatorul va desemna în fisa postului activitatile de prevenire si protectie pe care lucratorul desemnat are capacitatea, timpul necesar si mijloacele adecvate sa le efectueze.

Art. 21. — Pentru a putea sa desfășoare activitatile de prevenire si protectie, lucratorul desemnat trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare cel puțin nivelului mediu, conform prevederilor art. 47—51.

Art. 22. — (1) Angajatorul va stabili numarul de lucratori desemnati în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii

si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.
(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate si timpul necesar pentru ca lucratorii desemnati sa poata desfasura activitatile de prevenire si protectie conform fisei postului.

SECTIUNEA a 4-a

Serviciile interne de prevenire si protectie

Art. 23. — (1) Serviciul intern de prevenire si protectie trebuie sa fie format din lucratori care îndeplinesc cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului mediu si/sau superior, conform prevederilor art. 47—51, si, dupa caz, alti lucratori care pot desfasura activitati auxiliare.

(2) Conducatorul serviciului de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47—51.

Art. 24. — (1) Serviciul intern de prevenire si protectie se organizeaza în subordinea directa a angajatorului ca o structura distincta.

(2) Lucratorii din cadrul serviciului intern de prevenire si protectie trebuie sa desfasoare numai activitati de prevenire si protectie si cel mult activitati complementare cum ar fi: prevenirea si stingerea incendiilor si protectia mediului.

(3) Angajatorul va consemna în regulamentul intern sau în regulamentul de organizare si functionare activitatile de prevenire si protectie pentru efectuarea carora serviciul intern de prevenire si protectie are capacitate si mijloace adecvate.

Art. 25. — Serviciul intern de prevenire si protectie trebuie sa aiba la dispozitie resursele materiale si umane necesare pentru îndeplinirea activitatilor de prevenire si protectie desfasurate în întreprindere.

Art. 26. — (1) Angajatorul va stabili structura serviciului intern de prevenire si protectie în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate pentru ca serviciul intern de prevenire si protectie sa poata desfasura activitatile specifice.

(3) Cand angajatorul îsi desfasoara activitatea în mai multe puncte de lucru, serviciul de prevenire si protectie trebuie sa fie organizat astfel încat sa se asigure în mod corespunzator desfasurarea activitatilor specifice.

(4) În situatia în care activitatea de prevenire si protectie este asigurata prin mai multe servicii interne, acestea vor actiona coordonat pentru asigurarea eficientei activitatii.

Art. 27. — Serviciul intern de prevenire si protectie poate sa asigure si supravegherea medicala, daca dispune de personal cu capacitate profesionala si de mijloace materiale adecvate.

SECTIUNEA a 5-a

Servicii externe de prevenire si protectie

Art. 28. — Serviciul extern de prevenire si protectie asigura, pe baza de contract, activitatile de prevenire si protectie în domeniu.

Art. 29. — Angajatorul apeleaza la serviciile externe, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (3) lit. d) din lege.

Art. 30. — Serviciul extern trebuie sa aiba acces la toate informatiile necesare desfasurarii activitatii de prevenire si protectie.

Art. 31. — Serviciul extern de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca urmatoarele cerinte:

a) sa dispuna de personal cu capacitate profesionala adecvata si de mijloacele materiale necesare pentru a-si desfasura activitatea;

b) sa fie abilitat de Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire si protectie si de avizare a documentatiilor cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu procedura stabilita la art. 35—45.

Art. 32. — (1) Serviciul extern de prevenire si protectie trebuie sa fie format din lucratori care îndeplinesc cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului mediu si/sau superior, conform prevederilor art. 47—51, si, dupa caz, alti lucratori care pot desfasura activitati auxiliare.

(2) Conducatorul serviciului extern de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47—51.

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire si protectie este format dintr-o singura persoana, aceasta trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului superior, conform prevederilor art. 47—51.

Art. 33. — Contractul încheiat între angajator si serviciul extern de prevenire si protectie trebuie sa cuprinda cel puțin urmatoarele:

a) activitatile de prevenire si protectie care vor fi desfasurate de catre serviciul extern de prevenire si protectie;

b) modul de colaborare cu lucratorii desemnati/serviciul intern de prevenire si protectie si/sau cu alte servicii externe de prevenire si protectie;

c) clauze privind solutionarea litigiilor aparute între parti.

Art. 34. — (1) Serviciul extern are obligatia sa transmita inspectoratului teritorial de munca pe raza caruia îsi are sediul, domiciliul sau resedinta o copie de pe certificatul de

abilitare, în termen de 10 zile de la data primirii acestuia.

(2) Serviciul extern trebuie să întocmească, în două exemplare, un raport de activitate semestrial, conform modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(3) Rapoartele vor fi înaintate inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul, domiciliul sau reședința serviciul extern.

(4) Inspectoratul va analiza rapoartele de activitate și va restitui un exemplar serviciului extern, iar un exemplar îl va arhiva.

SECȚIUNEA a 6-a

Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 35. — Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție se efectuează conform procedurii prevăzute de prezenta secțiune, elaborată cu respectarea prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și prevederilor art. 45 alin. (2) lit. e) din lege.

Art. 36. — (1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să își desfășoare activitatea numai după obținerea certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, denumit în continuare *certificat de abilitare*, emis de direcțiile de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, pe raza cărora își au sediul, domiciliul sau reședința.

(2) După data aderării României la Uniunea Europeană, prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice și juridice având cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, care au fost supuse procedurii de abilitare sau unei proceduri similare în unul dintre aceste state, în vederea furnizării de servicii de prevenire și protecție, nu trebuie să obțină certificatul de abilitare prevăzut de prezentele norme metodologice.

(3) În cadrul direcțiilor de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, se constituie, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumită în continuare *Comisia de abilitare și avizare*.

(4) Membrii comisiei prevăzute la alin. (3) sunt:

a) directorul executiv al direcției de muncă, solidaritate socială și familie;

b) inspectorul șef adjunct cu atribuții de securitate și sănătate în muncă al inspectoratului teritorial de muncă;

c) conducătorul structurii asiguratorului pentru accidente de muncă și boli profesionale de la nivel teritorial;

d) reprezentantul desemnat de comisia de autorizare județeană înființată de Consiliul National de Formare Profesională a Adulților, după o procedură proprie stabilită de Consiliul National de Formare Profesională a Adulților.

(5) Președintele Comisiei de abilitare și avizare este directorul executiv al direcției de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale.

(6) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare este asigurat de direcția de muncă, solidaritate socială și familie teritorială, respectiv a municipiului București.

Art. 37. — În vederea abilitării pentru activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, solicitanții vor transmite un dosar care va cuprinde următoarele documente:

a) cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, conform modelului prezentat în anexa nr. 8;

b) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, copie de pe actul constitutiv;

c) copii de pe documentele care atestă pregătirea profesională și nivelul de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform prevederilor art. 31 și 32;

d) curriculum vitae pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;

e) documente care atestă experiența de cel puțin 5 ani în domeniul securității și sănătății în muncă pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;

f) memorii de prezentare din care să rezulte mijloacele materiale și resursele umane de care dispune;

g) copii de pe decizia de numire și contractul individual de muncă pe perioada nedeterminată pentru conducătorul serviciului extern;

h) copii de pe contractele individuale de muncă ale personalului de execuție din serviciul extern;

i) declarații ale personalului serviciului extern privind păstrarea confidențialității, în timpul și după încetarea desfășurării activităților de prevenire și protecție, asupra informațiilor la care are acces.

Art. 38. — Solicitantul trebuie să transmită prin poșta dosarul prevăzut la art. 37, cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare.

Art. 39. — Comisia de abilitare și avizare are următoarele obligații:

a) să afișeze data întrunirii la sediul direcției de muncă, solidaritate socială și familie teritoriale, respectiv a municipiului București, și să o facă publică și prin alte mijloace, cum ar fi internet sau presa locală, cu cel puțin o lună înainte;

b) să se întrunească, cel puțin o dată pe trimestru, în funcție de numărul de dosare primite;

c) să analizeze dosarele solicitanților cu conținutul prevăzut la art. 37;

d) să elibereze certificatele de abilitare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9, pentru solicitanții care îndeplinesc condițiile pentru servicii externe de prevenire și protecție prevăzute de prezentele norme metodologice;

e) să restituie solicitanților, prin poșta, dosarele care nu conțin toate documentele prevăzute la art. 37 și

motivarea acestei decizii;

f) sa transmita titularilor, prin posta, cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare si avizare, certificatele de abilitare emise;

g) sa tina evidenta certificatelor de abilitare emise si sa arhiveze dosarele în baza carora s-au emis;

h) sa faca publica lista actualizata a serviciilor externe de prevenire si protectie abilitate.

Art. 40. — (1) Solicitantul caruia i s-a restituit dosarul are dreptul, în termen de 30 de zile de la data primirii, sa faca contestatie la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(2) Raspunsul la contestatie va fi transmis prin posta în termen de 30 de zile.

Art. 41. — Valabilitatea certificatului de abilitare este de 3 ani.

Art. 42. — (1) Reînnoirea certificatului de abilitare se face la expirarea termenului de valabilitate sau la modificarea conditiilor în baza carora s-a emis.

(2) Pentru reînnoirea certificatului de abilitare, solicitantul va prezenta urmatoarele documente:

a) dosarul prevazut la art. 37;

b) rapoartele semestriale înregistrate la inspectoratul teritorial de munca;

c) copii de pe documentele care atesta absolvirea cursurilor de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în cazul în care au fost efectuate.

Art. 43. — (1) Modificarea oricarei conditii în baza careia s-a emis certificatul de abilitare, fara comunicarea si transmiterea documentelor doveditoare Comisiei de abilitare si avizare în termen de maximum 5 zile lucratoare, conduce la încetarea valabilitatii acestuia.

(2) Dupa analiza noilor conditii prevazute la alin. (1), Comisia de abilitare si avizare va decide daca certificatul de abilitare își mentine sau își pierde valabilitatea si va comunica în scris titularului de certificat aceasta decizie.

Art. 44. — (1) Inspectoratele teritoriale de munca verifica respectarea de catre serviciile externe a conditiilor în baza carora a fost emis certificatul de abilitare si propun, în scris, Comisiei de abilitare si avizare, daca este cazul, anulara certificatului.

(2) Comisia de abilitare si avizare analizeaza argumentele aduse în sustinerea propunerii de anulare a certificatului de abilitare si, pe baza acestora, poate emite decizia de anulare.

(3) Decizia de anulare a certificatului de abilitare si motivatia acesteia se transmit titularului, în termen de 10 zile de la data emiterii.

(4) Titularul certificatului de abilitare anulat poate face contestatie la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei, în termen de 30 de zile de la data primirii deciziei de anulare.

(5) Raspunsul la contestatie va fi transmis prin posta, cu confirmare de primire, în termen de 30 de zile.

Art. 45. — Persoanele fizice si juridice abilitate pentru a presta servicii în domeniul protectiei muncii, în temeiul Legii protectiei muncii nr. 90/1996, trebuie sa își reînnoiasca certificatul în termen de 12 luni de la data intrarii în vigoare a prezentelor norme metodologice.

SECTIUNEA a 7-a

Planul de prevenire si protectie

Art. 46. — (1) Conform prevederilor art. 13 lit. b) din lege angajatorul trebuie sa întocmeasca un plan de prevenire si protectie care va fi revizuit ori de cate ori intervin modificari ale conditiilor de munca, respectiv aparitia unor riscuri noi.

(2) În urma evaluarii riscurilor pentru fiecare loc de munca/post de lucru se stabilesc masuri de prevenire si protectie, de natura tehnica, organizatorica, igienico-sanitara si de alta natura, necesare pentru asigurarea securitatii si sanatatii lucratorilor.

(3) În urma analizei masurilor prevazute la alin. (2) se stabilesc resursele umane si materiale necesare realizarii lor.

(4) Planul de prevenire si protectie va cuprinde cel puțin informatiile prevazute în anexa nr. 7.

(5) Planul de prevenire si protectie se supune analizei lucratorilor si/sau reprezentantilor lor sau comitetului de securitate si sanatate în munca, dupa caz, si trebuie sa fie semnat de angajator.

SECTIUNEA a 8-a

Cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca

Art. 47. — Nivelurile de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, necesare pentru dobandirea capacitatilor si aptitudinilor corespunzatoare efectuarii activitatilor de prevenire si protectie, sunt urmatoarele:

a) nivel de baza;

b) nivel mediu;

c) nivel superior.

Art. 48. — (1) Cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului de baza sunt:

a) studii în învățământul liceal filiera teoretica în profil real sau filiera tehnologica în profil tehnic;

b) curs în domeniul securitatii si sanatatii în munca, cu continut minim conform celui prevazut în anexa nr. 6 lit.

A, cu o durata de cel puțin 40 de ore.

(2) Nivelul de baza prevazut la alin. (1) se atesta prin diploma de studii si certificatul de absolvire a cursului prevazut la alin. (1) lit. b).

Art. 49. — (1) Cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului mediu sunt:

- a) studii în învățământul postliceal în profil tehnic;
 - b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.
- (2) Nivelul mediu prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin. (1) lit. b).

Art. 50. — (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior sunt:

- a) studii superioare tehnice;
- b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore;
- c) curs postuniversitar de evaluare a riscurilor cu o durată de cel puțin 180 de ore.

(2) Nivelul superior prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3) Cerința minimă prevăzută la alin. (1) lit. b) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a absolvit o formă de învățământ postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 51. — Cursurile în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. b), art. 49 alin. (1) lit. b) și la art. 50 alin. (1) lit. b), se efectuează de către furnizori de formare profesională autorizați conform prevederilor art. 18—27 din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 9-a

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă

Art. 52. — Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, definiți conform art. 5 lit. d) din lege, sunt aleși de către și dintre lucrătorii din întreprindere și/sau unitate, conform celor stabilite prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 53. — Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, care se alege, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate, cel puțin conform cerințelor prevăzute la art. 60.

Art. 54. — Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul și numele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 55. — Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare cel puțin nivelului de bază, conform prevederilor art. 47—51.

Art. 56. — Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sunt consultați și participă, în conformitate cu art. 18 din lege, și pot desfășura următoarele activități:

- a) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;
- b) însoțesc echipa/persoana care efectuează evaluarea riscurilor;
- c) ajută lucrătorii să constientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;
- d) aduc la cunoștința angajatorului sau comitetului de securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- e) urmăresc realizarea măsurilor din planul de prevenire și protecție;
- f) informează autoritățile competente asupra nerespectării prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

SECȚIUNEA 1

Organizarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 57. — (1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în unitățile care au un număr de cel puțin 50 de lucrători, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de muncă poate impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă în unitățile cu un număr mai mic de 50 de lucrători în funcție de natura activității și de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă; numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern ori regulamentul de organizare și funcționare.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, respectiv cu o durată mai mare de 3 luni.

(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, atribuțiile comitetului de securitate și sănătate în muncă

revin reprezentantilor lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanataii lucratorilor.

Art. 58. — (1) Comitetul de securitate si sanatate în munca este constituit din reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanataii lucratorilor, pe de o parte, si angajator sau reprezentantul sau legal si/sau reprezentantii sai în numar egal cu cel al reprezentantilor lucratorilor si medicul de medicina muncii, pe de alta parte.

(2) Lucratorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire si protectie este secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca.

Art. 59. — (1) Reprezentantii lucratorilor în comitetul de securitate si sanatate în munca vor fi alesi pe o perioada de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai multi reprezentanti ai lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanataii lucratorilor se retrag din comitetul de securitate si sanatate în munca, acestia vor fi înlocuiti imediat prin alti reprezentanti alesi.

Art. 60. — (1) Modalitatea de desemnare a reprezentantilor lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca va fi stabilita prin contractul colectiv de munca, regulamentul intern sau regulamentul de organizare si functionare.

(2) Reprezentantii lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca vor fi desemnati de catre lucratori dintre reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanataii lucratorilor, dupa cum urmeaza:

- a) de la 50 la 100 de lucratori — 2 reprezentanti;
- b) de la 101 la 500 de lucratori — 3 reprezentanti;
- c) de la 501 la 1.000 de lucratori — 4 reprezentanti;
- d) de la 1.001 la 2.000 de lucratori — 5 reprezentanti;
- e) de la 2.001 la 3.000 de lucratori — 6 reprezentanti;
- f) de la 3.001 la 4.000 de lucratori — 7 reprezentanti;
- g) peste 4.000 de lucratori — 8 reprezentanti.

Art. 61. — (1) Angajatorul are obligatia sa acorde fiecarui reprezentant al lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca timpul necesar exercitarii atributiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activitati va fi considerat timp de munca si va fi de cel putin:

- a) 2 ore pe luna în unitatile avand un efectiv de pana la 99 de lucratori;
- b) 5 ore pe luna în unitatile avand un efectiv între 100 si 299 de lucratori;
- c) 10 ore pe luna în unitatile avand un efectiv între 300 si 499 de lucratori;
- d) 15 ore pe luna în unitatile avand un efectiv între 500 si 1.499 de lucratori;
- e) 20 de ore pe luna în unitatile avand un efectiv de 1.500 de lucratori si peste.

(3) Instruirea necesara exercitarii rolului de membru în comitetul de securitate si sanatate în munca trebuie sa se realizeze în timpul programului de lucru si pe cheltuiala unitatii.

Art. 62. — Angajatorul sau reprezentantul sau legal este presedintele comitetului de securitate si sanatate în munca.

Art. 63. — Membrii comitetului de securitate si sanatate în munca se nominalizeaza prin decizie scrisa a presedintelui acestuia, iar componenta comitetului va fi adusa la cunostinta tuturor lucratorilor.

Art. 64. — (1) La întrunirile comitetului de securitate si sanatate în munca vor fi convocati sa participe lucratorii desemnati, reprezentantii serviciului intern de prevenire si protectie si, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire si protectie, reprezentantii acestora.

(2) La întrunirile comitetului de securitate si sanatate în munca pot fi invitati sa participe inspectori de munca.

SECTIUNEA a 2-a

Functionarea comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 65. — Comitetul de securitate si sanatate în munca functioneaza în baza regulamentului de functionare propriu.

Art. 66. — (1) Angajatorul are obligatia sa asigure întrunirea comitetului de securitate si sanatate în munca cel putin o data pe trimestru si ori de cate ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecarei întruniri este stabilita de catre presedinte si secretar, cu consultarea reprezentantilor lucratorilor, si este transmisa membrilor comitetului de securitate si sanatate în munca, inspectoratului teritorial de munca si, daca este cazul, serviciului extern de protectie si prevenire, cu cel putin 5 zile înainte de data stabilita pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca convoaca în scris membrii comitetului cu cel putin 5 zile înainte de data întrunirii, indicand locul, data si ora stabilite.

(4) La fiecare întrunire secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca încheie un proces-verbal care va fi semnat de catre toti membrii comitetului.

(5) Comitetul de securitate si sanatate în munca este legal întrunit daca sunt prezenti cel putin jumatate plus unu din numarul membrilor sai.

(6) Comitetul de securitate si sanatate în munca convine cu votul a cel putin doua treimi din numarul membrilor prezenti.

(7) Secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca va afisa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.

(8) Secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca transmite inspectoratului teritorial de munca, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

SECTIUNEA a 3-a

Atributiile comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 67. — Pentru realizarea informarii, consultarii si participarii lucratorilor, în conformitate cu art. 16, 17 si 18 din lege, comitetul de securitate si sanatate în munca are cel puțin urmatoarele atributii:

a) analizeaza si face propuneri privind politica de securitate si sanatate în munca si planul de prevenire si protectie, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare si functionare;

b) urmareste realizarea planului de prevenire si protectie, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizarii prevederilor lui si eficienta acestora din punct de vedere al îmbunatatirii conditiilor de munca;

c) analizeaza introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luand în considerare consecintele asupra securitatii si sanatatii, lucratorilor, si face propuneri în situatia constatarii anumitor deficiente;

d) analizeaza alegerea, cumpararea, întretinerea si utilizarea echipamentelor de munca, a echipamentelor de protectie colectiva si individuala;

e) analizeaza modul de îndeplinire a atributiilor ce revin serviciului extern de prevenire si protectie, precum si mentinerea sau, daca este cazul, înlocuirea acestuia;

f) propune masuri de amenajare a locurilor de munca, tinand seama de prezenta grupurilor sensibile la riscuri specifice;

g) analizeaza cererile formulate de lucratori privind conditiile de munca si modul în care își îndeplinesc atributiile persoanele desemnate si/sau serviciul extern;

h) urmareste modul în care se aplica si se respecta reglementarile legale privind securitatea si sanatatea în munca, masurile dispuse de inspectorul de munca si inspectorii sanitari;

i) analizeaza propunerile lucratorilor privind prevenirea accidentelor de munca si a îmbolnavirilor profesionale, precum si pentru îmbunatatirea conditiilor de munca si propune introducerea acestora în planul de prevenire si protectie;

j) analizeaza cauzele producerii accidentelor de munca, îmbolnavirilor profesionale si evenimentelor produse si poate propune masuri tehnice în completarea masurilor dispuse în urma cercetarii;

k) efectueaza verificari proprii privind aplicarea instructiunilor proprii si a celor de lucru si face un raport scris privind constatările facute;

l) dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate si sanatate în munca de catre conducatorul unitatii cel puțin o data pe an, cu privire la situatia securitatii si sanatatii în munca, la actiunile care au fost întreprinse si eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se va realiza în anul urmator.

SECTIUNEA a 4-a

Obligatiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate si sanatate în munca

Art. 68. — Angajatorul trebuie sa furnizeze comitetului de securitate si sanatate în munca toate informatiile necesare, pentru ca membrii acestuia sa își poata da avizul în cunostinta de cauza.

Art. 69. — (1) Angajatorul trebuie sa prezinte, cel puțin o data pe an, comitetului de securitate si sanatate în munca un raport scris care va cuprinde situatia securitatii si sanatatii în munca, actiunile care au fost întreprinse si eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se vor realiza în anul urmator.

(2) Angajatorul trebuie sa transmita raportul prevazut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate si sanatate în munca, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de munca.

Art. 70. — Angajatorul trebuie sa supuna analizei comitetului de securitate si sanatate în munca documentatia referitoare la caracteristicile echipamentelor de munca, ale echipamentelor de protectie colectiva si individuala, în vederea selectarii echipamentelor optime.

Art. 71. — Angajatorul trebuie sa informeze comitetul de securitate si sanatate în munca cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate si sanatate, masurile de prevenire si protectie atat la nivel de unitate, cat si la nivel de loc de munca si tipuri de posturi de lucru, masurile de prim ajutor, de prevenire si stingere a incendiilor si evacuare a lucratorilor.

Art. 72. — Angajatorul comunica comitetului de securitate si sanatate în munca punctul sau de vedere sau, daca este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire si protectie, asupra plangerilor lucratorilor privind conditiile de munca si modul în care serviciul intern sau extern de prevenire si protectie își îndeplineste atributiile.

Art. 73. — În cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului de securitate si sanatate în munca, conform atributiilor prevazute la art. 67, trebuie sa motiveze decizia sa în fata comitetului; motivatia va fi consemnata în procesul-verbal.

CAPITOLUL V
Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca

SECTIUNEA 1
Dispozitii generale

Art. 74. — Prezentul capitol stabileste procedura instruirii lucratorilor din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu art. 20 din lege.

Art. 75. — Instruirea în domeniul securitatii si sanatatii în munca are ca scop însusirea cunostintelor si formarea deprinderilor de securitate si sanatare în munca.

Art. 76. — (1) Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca la nivelul întreprinderii si/sau al unitatii se efectueaza în timpul programului de lucru.

(2) Perioada în care se desfasoara instruirea prevazuta la alin. (1) este considerata timp de munca.

Art. 77. — Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca cuprinde 3 faze:

- a) **instruirea introductiv-generală;**
- b) **instruirea la locul de munca;**
- c) **instruirea periodica.**

Art. 78. — La instruirea personalului în domeniul securitatii si sanatatii în munca vor fi folosite mijloace, metode si tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstratia, studiul de caz, vizionari de filme, diapozitive, proiectii, instruire asistata de calculator.

Art. 79. — Fiecare angajator are obligatia sa asigure baza materiala corespunzatoare unei instruiiri adecvate.

Art. 80. — Angajatorul trebuie sa dispuna de un program de instruire — testare, pe meserii sau activitati.

Art. 81. — (1) Rezultatul instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca se consemneaza în mod obligatoriu în fisa de instruire individuala, conform modelului prezentat în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei si datei instruirii.

(2) Completarea fisei de instruire individuala se va face cu pix cu pasta sau cu stilou, imediat dupa verificarea instruirii.

(3) Dupa efectuarea instruirii, fisa de instruire individuala se semneaza de catre lucratorul instruit si de catre persoanele care au efectuat si au verificat instruirea.

(4) Fisa de instruire individuala va fi pastrata de catre conducatorul locului de munca si va fi însoțita de o copie a fisei de aptitudini, completata de catre medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art. 82. — (1) **Pentru persoanele aflate în întreprindere si/sau unitate cu permisiunea angajatorului, angajatorul stabileste, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare si functionare, reguli privind instruirea si însoțirea acestora în întreprindere si/sau unitate.**

(2) **Pentru lucratorii din întreprinderi si/sau unitati din exterior, care desfasoara activitati pe baza de contract de prestari de servicii în întreprinderea si/sau unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucratorilor privind activitatile specifice întreprinderii si/sau unitatii respective, riscurile pentru securitate si sanatare în munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie la nivelul întreprinderilor si/sau unitatii, în general.**

(3) **Instruirea prevazuta la alin. (1) si (2) se consemneaza în fisa de instruire colectiva, conform modelului prezentat în anexa nr. 12.**

(4) **Fisa de instruire colectiva se întocmeste în doua exemplare, din care un exemplar se va pastra de catre angajator/lucrator desemnat/serviciu intern de prevenire si protectie care a efectuat instruirea si un exemplar se pastreaza de catre angajatorul lucratorilor instruiti sau, în cazul vizitatorilor, de catre conducatorul grupului.**

(5) **Reprezentantii autoritatilor competente în ceea ce priveste controlul aplicarii legislatiei referitoare la securitate si sanatare în munca vor fi însoțiti de catre un reprezentant desemnat de catre angajator, fara a se întocmi fisa de instructaj.**

SECTIUNEA a 2-a
Instruirea introductiv-generală

Art. 83. — Instruirea introductiv-generală se face:

- a) la angajarea lucratorilor definiti conform art. 5 lit. a) din lege;
- b) lucratorilor detasati de la o întreprindere si/sau unitate la alta;
- c) lucratorilor delegati de la o întreprindere si/sau unitate la alta;
- d) lucratorului pus la dispozitie de catre un agent de munca temporar.

Art. 84. — Scopul instruirii introductiv-generală este de a informa despre activitatile specifice întreprinderii si/sau unitatii respective, riscurile pentru securitate si sanatare în munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si

protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

Art. 85. — **Instruirea introductiv-generală se face de către:**

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucratorul desemnat; sau
- c) un lucrator al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 86. — Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

Art. 87. — (1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru siguranță și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(2) Angajatorul stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruirii introductiv-generale; aceasta nu va fi mai mică de 8 ore.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) persoanele prevăzute la art. 82, cărora li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

Art. 88. — **(1) În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:**

- a) legislația de siguranță și sănătate în muncă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de siguranță și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

Art. 89. — (1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe baza de teste.

(2) Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

SECȚIUNEA a 3-a

Instruirea la locul de muncă

Art. 90. — (1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru siguranță și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

Art. 91. — **(1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.**

(2) Fișa de instruire se păstrează de către conducătorul locului de muncă.

Art. 92. — (1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru siguranță și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește prin instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucratorul desemnat; sau
- c) un lucrator al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 93. — (1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care a și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucratorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor;
- d) prevederi ale reglementărilor de siguranță și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;
- e) instruirea la locul de muncă va include în mod obligatoriu demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor.

Art. 94. — Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucratorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

SECȚIUNEA a 4-a

Instruirea periodica

Art. 95. — Instruirea periodica se face tuturor lucratorilor prevazuti la art. 83 si are drept scop reîmprospatarea si actualizarea cunostintelor în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 96. — **(1) Instruirea periodica se efectueaza de catre conducatorul locului de munca.**

(2) Intervalul dintre doua instruirii periodice va fi stabilit prin instructiuni proprii, în functie de conditiile locului de munca si/sau postului de lucru, si nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre doua instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de catre seful ierarhic al celui care efectueaza instruirea si prin sondaj de catre angajator/lucratorul desemnat/serviciul intern de prevenire si protectie/serviciile externe de prevenire si protectie, care vor semna fisele de instruire ale lucratorilor, confirmand astfel ca instruirea a fost facuta corespunzator.

(5) Instruirea periodica se va completa în mod obligatoriu si cu demonstratii practice.

Art. 97. — Instruirea periodica se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de de prevenire si protectie/serviciul extern de prevenire si protectie si aprobate de catre angajator, care vor fi pastrate la persoana care efectueaza instruirea.

Art. 98. — Instruirea periodica se face suplimentar celei programate în urmatoarele cazuri:

- a) cand un lucrator a lipsit peste 30 de zile lucratoare;
- b) cand au aparut modificari ale prevederilor de securitate si sanatare în munca privind activitati specifice ale locului de munca si/sau postului de lucru sau ale instructiunilor proprii, inclusiv datorita evolutiei riscurilor sau aparitiei de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activitatii dupa accident de munca;
- d) la executarea unor lucrari speciale;
- e) la introducerea unui echipament de munca sau a unor modificari ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- g) la introducerea oricarei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 99. — Durata instruirii periodice prevazute la art. 98 nu va fi mai mica de 8 ore si se stabileste în instructiuni proprii de catre conducatorul locului de munca respectiv, împreuna cu:

- a) angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca; sau
- b) lucratorul desemnat; sau
- c) un lucrator al serviciului intern de protectie si prevenire; sau
- d) serviciul extern de protectie si prevenire.

Art. 100. — Instruirea periodica prevazuta la art. 98 se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de prevenire si protectie/serviciul extern de prevenire si protectie si aprobate de catre angajator, care vor fi pastrate la persoana care efectueaza instruirea.

CAPITOLUL VI

Pericol grav si iminent si zone cu risc ridicat si specific

SECTIUNEA 1

Pericol grav si iminent de accidentare

Art. 101. — Starea de pericol grav si iminent de accidentare, astfel cum este el definit la art. 5 lit. l) din lege, poate fi constatata de catre orice lucrator din întreprindere si/sau unitate, lucrator al serviciului extern de prevenire si protectie cu care întreprinderea si/sau unitatea a încheiat contract, precum si de catre inspectorii de munca.

Art. 102. — La constatarea starii de pericol grav si iminent de accidentare se vor lua imediat urmatoarele masuri de securitate:

- a) oprirea echipamentului de munca si/sau activitatii;
- b) evacuarea personalului din zona periculoasa;
- c) anuntarea serviciilor specializate;
- d) anuntarea conducatorilor ierarhici;
- e) eliminarea cauzelor care au condus la aparitia starii de pericol grav si iminent.

Art. 103. — (1) În vederea realizarii masurilor prevazute la art. 102 lit. a), în prealabil angajatorul va desemna lucratorii care trebuie sa opreasca echipamentele de munca si va asigura instruirea acestora.

(2) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. b), în prealabil angajatorul trebuie:

- a) sa întocmeasca planul de evacuare a lucratorilor;
- b) sa afiseze planul de evacuare la loc vizibil;

c) sa instruiasca lucratorii în vederea aplicarii planului de evacuare si sa verifice modul în care si-au însusit cunostintele.

(3) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. c), în prealabil angajatorul trebuie:

- a) sa desemneze lucratorii care trebuie sa contacteze serviciile specializate si sa îi instruiasca în acest sens;
- b) sa asigure mijloacele de comunicare necesare contactarii serviciilor specializate.

(4) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. d), în prealabil angajatorul trebuie sa stabileasca modul operativ de anuntare la nivel ierarhic superior.

(5) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. e), în prealabil angajatorul trebuie:

- a) sa desemneze lucratorii care au capacitatea necesara sa elimine starea de pericol grav si iminent, sa asigure instruirea si dotarea lor cu mijloace tehnice necesare interventiei;
- b) sa stabileasca serviciile specializate care pot interveni.

Art. 104. — Angajatorul trebuie sa stabileasca masurile de securitate prevazute la art. 102, tinand seama de natura activitatilor, numarul de lucratori, organizarea teritoriala a activitatii si de prezenta altor persoane în afara celor implicate direct în procesul muncii.

SECTIUNEA a 2-a

Zone cu risc ridicat si specific

Art. 105. — Evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazuta la art. 13 lit. k) din lege trebuie sa contina nominalizarea si localizarea acestor zone în cadrul întreprinderii si/sau unitatii si masurile stabilite în urma evaluarii riscurilor pentru aceste zone.

Art. 106. — Angajatorul trebuie sa aduca la cunostinta conducatorilor locurilor de munca si lucratorilor care își desfasoara activitatea în zonele cu risc ridicat si specific masurile stabilite în urma evaluarii riscurilor.

Art. 107. — Actiunile pentru realizarea masurilor stabilite în urma evaluarii riscurilor pentru zonele cu risc ridicat si specific constituie o prioritate în cadrul planului de protectie si prevenire.

CAPITOLUL VII

Comunicarea si cercetarea evenimentelor, înregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea si raportarea bolilor profesionale

SECTIUNEA 1

Comunicarea evenimentelor

Art. 108. — (1) **Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 si art. 27 alin. (1) din lege.**

(2) Daca printre victimele evenimentului se afla si lucratori ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat si angajatorilor acestora de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) **Evenimentul produs în conditiile prevazute la art. 30 alin. (1) lit. d) si e) din lege, daca a avut loc în afara întreprinderii si/sau unitatii si nu a avut nicio legatura cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de munca pe raza caruia s-a produs, de catre orice persoana care are cunostinta despre producerea evenimentului.**

Art. 109. — Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel putin urmatoarele informatii, conform modelului prevazut în anexa nr. 13:

- a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul si, daca este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;
- b) sediul/adresa si numarul de telefon ale angajatorului;
- c) locul unde s-a produs evenimentul;
- d) data si ora la care s-a produs evenimentul/data si ora la care a decedat accidentatul;
- e) numele si prenumele victimei;
- f) datele personale ale victimei: varsta, starea civila, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupatia, vechimea în ocupatie si la locul de munca;
- g) împrejurarile care se cunosc si cauzele prezumtive;
- h) consecintele accidentului;
- i) numele si functia persoanei care comunica evenimentul;
- j) data comunicarii;
- k) unitatea sanitara cu paturi la care a fost internat accidentatul.

Art. 110. — În cazul accidentelor de circulatie produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt si persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile politiei rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de munca din judetul pe raza caruia s-a produs.

Art. 111. — (1) **Angajatorul va lua masurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, pana la primirea acordului din partea organelor care efectueaza cercetarea, cu exceptia cazurilor în care mentinerea acestei stari ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea**

accidentatilor sau ar pune în pericol viata lucratorilor si a celorlalti participanti la procesul muncii.

(2) În situatia în care este necesar sa se modifice starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, se vor face, dupa posibilitati, schite sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica si se vor ridica orice obiecte care contin sau poarta o urma a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectueaza cercetarea si vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a starii de fapt rezultata din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul sau legal va consemna pe propria raspundere, într-un proces-verbal, toate modificarile efectuate dupa producerea evenimentului.

Art. 112. — (1) Inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc evenimentul va comunica Inspectiei Muncii:

- a) incidentul periculos;
- b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;
- c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;
- d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidenta;
- e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate.

(2) Accidentul prevazut la alin. (1) lit. e) se va comunica dupa primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea catre inspectia Muncii va cuprinde informatiile prevazute la art. 109.

Art. 113. — (1) La solicitarea organelor care efectueaza cercetarea evenimentului, unitatea sanitara care acorda asistenta medicala de urgenta se va pronunta în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucratoare de la primirea solicitarii.

(2) Unitatea sanitara prevazuta la alin. (1) va lua masuri pentru recoltarea imediata a probelor de laborator, în vederea determinarii alcoolemiei sau a starii de influenta a produselor ori substantelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum si pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de munca, urmand sa comunice rezultatul determinarilor specifice în termen de 5 zile lucratoare de la obtinerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de munca va solicita în scris unitatii medico-legale competente un raport preliminar din care sa reiasa faptul ca decesul a fost sau nu urmare a unei vatamari violente, în conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activitatii si functionarea institutiilor de medicina legala, aprobata cu modificari prin Legea nr. 459/2001, republicata, si legislatiei subsecvente.

(4) Unitatea medico-legala va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de munca în conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 1/2000, aprobata cu modificari prin Legea nr. 459/2001, republicata, si ale legislatiei subsecvente.

(5) Unitatea medico-legala va transmite raportul de constatare medico-legala în termenul prevazut la art. 29 alin. (3) din lege.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiza medicala si recuperare a capacitatii de munca, care a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate, va trimite o copie de pe decizie, în termen de 3 zile lucratoare de la data eliberarii acesteia, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs accidentul.

SECTIUNEA a 2-a

Cercetarea evenimentelor

Art. 114. — Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurarilor si a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementarilor legale încalcate, a raspunderilor si a masurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare si, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115. — **Cercetarea se face imediat dupa comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.**

Art. 116. — (1) **Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporara de munca se efectueaza de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.**

(2) Angajatorul are obligatia sa numeasca de îndata, prin decizie scrisa, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusa din cel putin 3 persoane; una dintre acestea trebuie sa fie lucrator desemnat, reprezentant al serviciului intern sau reprezentant al serviciului extern, cu pregatire de nivel superior.

(4) Persoanele numite de catre angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie sa aiba pregatire tehnica corespunzatoare si sa nu fie implicate în organizarea si conducerea locului de munca unde a avut loc evenimentul si sa nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care si-a asumat atributiile în domeniul securitatii si sanatatii în munca nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmand sa apeleze la servicii externe.

(6) Daca în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiti, în comisia de cercetare numita de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate si persoane numite prin decizie scrisa de catre ceilalti angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul raspunde pentru cercetarea accidentului de circulatie produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporara de munca, cu respectarea, atunci cand este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevazut la art. 30 alin. (1) lit. d) si e) din lege, daca acesta a avut loc în afara

întreprinderii si/sau unitatii angajatorului si nu a avut nicio legatura cu aceasta, se efectueaza în conditiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie sa asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire si protectie.

Art. 117. — (1) În cazul accidentelor de circulatie pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile politiei rutiere vor transmite organelor împuternicite sa efectueze cercetarea, în cererea acestora, în termen de 5 zile lucratoare de la solicitare, un exemplar din procesul-verbal de cercetare la fata locului si orice alte documente existente, necesare cercetarii: copii de pe declaratii, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schite.

(2) În baza acestor acte si a altor documente din care sa rezulte ca victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit legii vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 118. — (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, sa efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul sa ia declaratii scrise, sa preleveze sau sa solicite prelevarea de probe necesare cercetarii, sa solicite sau sa consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat sa le puna la dispozitie în conditiile legii.

(2) În situatiile prevazute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevarii si analizarii probelor în vederea cercetarii vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 119. — (1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experti sau specialisti cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competente potrivit legii sa efectueze expertize tehnice, iar acestia trebuie sa raspunda solicitarii.

(2) În situatia prevazuta la alin. (1), specialistii si expertii întocmesc expertize tehnice care vor face parte integranta din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor se suporta de catre angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face raspunzator de organizarea activitatii în urma careia s-a produs evenimentul.

Art. 120. — (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporara de munca se va încheia în cel mult 5 zile lucratoare de la data producerii.

(2) Fac exceptie de la prevederile alin. (1) situatii cum ar fi cele în care este necesara prelevarea de probe ori efectuarea de expertize, pentru care se poate solicita în scris, argumentat si în termen, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au antrenat deces, invaliditate evidenta, accident colectiv sau situatie de persoana data disparuta, precum si cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 10 zile lucratoare de la data producerii acestora.

(4) Fac exceptie de la prevederile alin. (3) situatii cum ar fi cele în care este necesara eliberarea certificatului medico-legal, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de munca care cerceteaza evenimentele poate solicita în scris, argumentat si în termen, la inspectia Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 121. — (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporara de munca, în urma caruia a intervenit invaliditate confirmata prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de munca va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului si va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul astfel completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevazut la alin. (1), se face în cel mult 5 zile lucratoare de la data primirii de catre inspectoratul teritorial de munca a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal.

(3) În cazul evenimentului a carui consecinta este invaliditate evidenta, evenimentul va fi cercetat de inspectoratul teritorial de munca ca eveniment care a produs incapacitate temporara de munca si, în functie de consecintele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) si (2).

Art. 122. — (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

- a) opisul actelor aflate în dosar;
- b) procesul-verbal de cercetare;
- c) nota de constatare la fata locului, încheiata imediat dupa producerea evenimentului de catre inspectorul de munca, în cazul evenimentelor care se cerceteaza de catre inspectoratul teritorial de munca/inspectia Muncii, conform competentelor, sau de catre lucratorul desemnat/serviciile de prevenire a i protectie, în cazul evenimentelor a caror cercetare intr în competenta angajatorului, si semnata de catre angajator/reprezentantul sau legal, care va cuprinde precizari cum ar fi pozitia victimei, existenta sau inexistentă echipamentului individual de protectie, starea echipamentelor de munca, modul în care functionau dispozitivele de protectie, închiderea fisei individuale de instructaj prin barare si semnatura, ridicarea de documente sau prelevarea de probe;
- d) schite si fotografii referitoare la eveniment;
- e) declaratiile accidentatilor, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporara de munca sau de invaliditate;
- f) declaratiile martorilor si ale oricaror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurarilor si a cauzelor reale ale producerii evenimentului;
- g) copii ale actelor si documentelor necesare pentru elucidarea împrejurarilor si a cauzelor reale ale evenimentului;
- h) copii ale certificatului constatator sau oricaror alte autorizatii în baza carora angajatorul își desfasoara activitatea;
- i) copii ale fisei de expunere la riscuri profesionale si ale fisei de aptitudine, întocmite conform legii;
- j) copii ale contractelor individuale de munca ale victimelor;

- k) copii ale fiselor de instruire individuala în domeniul securitatii si sanatatii în munca ale victimelor; în caz de deces aceste fise se vor anexa în original;
- l) concluziile raportului de constatare medico-legala, în cazul accidentului mortal;
- m) copie a hotararii judecatoresti prin care se declara decesul, în cazul persoanelor date disparute;
- n) copie a certificatelor de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporara de munca;
- o) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;
- p) actul emis de unitatea sanitara care a acordat asistenta medicala de urgenta, din care sa rezulte data, ora cand accidentatul s-a prezentat pentru consultatie si diagnosticul, în cazul accidentelor de traseu;
- q) copie a procesului-verbal de cercetare la fata locului, încheiat de serviciile politiei rutiere, în cazul accidentelor de circulatie pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, dupa caz, orice alte acte si documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

- a) copie a autorizatiei, în cazul în care victima desfasura o activitate care necesita autorizare;
- b) copie a diplomei, adeverintei sau certificatului de calificare a victimei;
- c) acte de expertiza tehnica, întocmite cu ocazia cercetarii evenimentului;
- d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care sa se poata stabili locul, data si ora producerii evenimentului sau sa se poata justifica prezenta victimei la locul, ora si data producerii evenimentului;
- e) documente din care sa rezulte ca accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;
- f) corespondenta cu alte institutii/unitati în vederea obtinerii actelor solicitate;
- g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) si (4);
- h) actul medical emis de unitatea sanitara care a acordat asistenta medicala de urgenta, din care sa rezulte diagnosticul la internare si/sau externare;
- i) procesul-verbal încheiat dupa producerea evenimentului, în conditiile prevazute la art. 111;
- j) formularul pentru înregistrarea accidentului de munca, denumit în continuare *FIAM*, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei.

Art. 123. — Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

- a) filele dosarului sa fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numita de angajator, si stampilate cu stampila inspectoratului sau a angajatorului;
- b) numarul total de file continut de dosarul de cercetare si numarul de file pentru fiecare document anexat la dosar sa fie mentionate în opis;
- c) fiecare document, cu exceptia procesului-verbal de cercetare, sa fie identificat în dosarul de cercetare ca anexa;
- d) paginile si spatiile albe sa fie barate;
- e) schitele referitoare la eveniment, anexate la dosar, sa fie însoțite de explicatii;
- f) fotografiile referitoare la eveniment sa fie clare si însoțite de explicatii;
- g) formularul pentru declaratie sa fie conform modelului prevazut în anexa nr. 14;
- h) declaratiile aflate la dosar sa fie tehnoredactate, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul si semnate de catre inspectorul care a efectuat cercetarea sau de catre unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 124. — (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

- a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporara de munca; dosarul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul;
- b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
- c) în doua exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmata prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala si un exemplar se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
- d) în doua exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidenta; originalul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea si un exemplar se transmite angajatorului care înregistreaza accidentul;
- e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de inspectia Muncii; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala, un exemplar se pastreaza la inspectia Muncii si un exemplar la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul;
- f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporara de munca pentru victime cu angajatori diferiti; originalul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul si celelalte exemplare se pastreaza de catre ceilalti angajatori.

(2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporara de munca sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infractiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în doua exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmarire penala.

Art. 125. — (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numita de catre angajator, se înainteaza pentru verificare si avizare la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucratoare de la finalizarea cercetarii.

(2) Inspectoratul teritorial de munca va analiza dosarul, va aviza si va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucratoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de munca.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de munca constata ca cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și/sau refacerea procesului-verbal de cercetare, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va întocmi procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Dacă evenimentul urmat de incapacitate temporară de munca s-a produs în condițiile prevăzute la art. 124 alin. (2), inspectoratul teritorial de munca va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmărire penală, imediat după avizare.

Art. 126. — (1) Dosarul de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de munca va fi înaintat în vederea avizării la Inspectoria Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul dispariției de persoane, ca urmare a unui eveniment și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acestora, va fi păstrat la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, până la emiterea hotărârii judecătorești prin care se declară decesul persoanelor dispărute, conform prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspectoria Muncii.

(3) Inspectoria Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspectoria Muncii constata că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de munca va completa dosarul și va întocmi noul proces-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Inspectoratul teritorial de munca transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspectoria Muncii.

Art. 127. — (1) Dosarul de cercetare al accidentului de munca cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de munca în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de munca.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspectoria Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de munca în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspectoria Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de munca.

Art. 128. — Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

- a) data încheierii procesului-verbal;
- b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;
- c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;
- d) obiectul cercetării;
- e) data și ora producerii evenimentului;
- f) locul producerii evenimentului;
- g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului sau legal;
- h) datele de identificare a accidentatului/accidentatilor;
- i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de munca, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;
- j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;
- k) cauza producerii evenimentului;
- l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;
- m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;
- n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);
- o) sancțiunile contravenționale aplicate;
- p) propuneri pentru cercetare penală;
- q) caracterul accidentului;
- r) angajatorul care înregistrează accidentul de munca sau incidentul periculos;
- s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;
- t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de munca privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);
- u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;
- v) numele și semnatura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;
- w) avizul inspectorului-sef adjunct securitate și sănătate în munca;
- x) viza inspectorului-sef/inspectorului general de stat.

Art. 129. — (1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat

prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevazut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevazut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în munca, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevazut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în munca, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

(6) Capitolul prevazut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

- a) descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;
- b) descrierea detaliată a echipamentului de muncă;
- c) descrierea detaliată a împrejurărilor;
- d) descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevazute la art. 128 lit. k)—m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevazut la art. 128 lit. o) se va schimba în „Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare”, în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(9) Capitolele prevazute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspectoria Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevazut la art. 128 lit. w), care va fi numit „Viza angajatorului”.

Art. 130. — În situațiile în care din cercetare rezulta că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevazute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

Art. 131. — Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

Art. 132. — (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în:

a) 3 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul și asigurator;

b) mai multe exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă pentru lucratori cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul și asigurator;

c) 5 exemplare, în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii și asigurator;

d) 5 exemplare, în cazul accidentului de muncă mortal sau al celui colectiv, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii și asigurator;

e) 5 exemplare, în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii și asigurator.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

Art. 133. — (1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorul.

Art. 134. — În cazul evenimentelor care nu au fost comunicate și cercetate, dar persoana vătămată prezintă un certificat medical cu cod „accident de muncă”, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acesteia o declarație scrisă privind modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul.

SECȚIUNEA a 3-a

Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135. — **Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în baza procesului-verbal de cercetare.**

Art. 136. — (1) **Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe baza de contract, comanda sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevazute în acest sens în documentele încheiate.**

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficiente de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice,

accidentul de munca se înregistrează de către angajatorul responsabil de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.

(3) Accidentul de munca produs în timpul prestării unor servicii pe baza de comandă, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de munca suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator se înregistrează de către angajatorul responsabil de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.

(5) Accidentele suferite în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și someri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de munca suferit de o persoană în cadrul activităților culturale-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de munca produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat, produs în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face conform legii.

(9) Accidentul de munca de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul responsabil de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.

(10) Accidentul de munca de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul responsabil de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.

(11) Accidentul produs în afara întreprinderii și/sau unității, ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator, se înregistrează de către angajatorul din vina căruia s-a produs accidentul.

(12) Accidentul de munca suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de poștă de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul responsabil de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137. — Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de munca, inspectoratul teritorial de munca sau Inspectoria Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138.— (1) Dispariția unei persoane în condițiile unui accident de munca și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după ramanerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data producerii accidentului de munca mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de munca.

Art. 139. — Accidentul de munca cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de munca.

Art. 140. — **(1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.**

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de munca care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de munca care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de munca se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de munca și asiguratorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de munca a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de munca.

Art. 141. — (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidență a accidentatilor în munca, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidență a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

- c) Registrul unic de evidenta a accidentelor usoare, conform modelului prevazut în anexa nr. 17;
- d) Registrul unic de evidenta a accidentatilor în munca ce au ca urmare incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevazut în anexa nr. 18.
- (2) În registrul prevazut la alin. (1) lit. d) se va tine evidenta accidentatilor în munca pentru care perioada de incapacitate temporara de munca este de minimum 4 zile de lucru, fara a lua în calcul ziua producerii accidentului.
- (3) Registrele de evidenta trebuie sa fie actualizate.
- Art. 142. — (1) În baza FIAM si a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de munca va tine evidenta tuturor accidentelor de munca si a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau resedinta pe teritoriul judetului respectiv.
- (2) Inspectoratul teritorial de munca va tine evidenta în:
- Registrul unic de evidenta a accidentatilor în munca;
 - Registrul unic de evidenta a incidentelor periculoase;
 - Registrul unic de evidenta a accidentatilor în munca ce au ca urmare incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru.

SECTIUNEA a 4-a

Comunicarea, cercetarea si înregistrarea evenimentelor produse în afara granitelor Romaniei, în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori romani, aflati în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 143. — (1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granitelor tarii, în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori romani, se face conform prevederilor art. 108—113.

(2) În situatia prevazuta la alin. (1) angajatorul are obligatia de a comunica evenimentul si misiunii diplomatice sau oficiului consular roman din tara respectiva.

(3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte tari în care sunt implicati lucratori romani, detasati sau pusi la dispozitie de catre angajatori romani la angajatori straini, respectiv utilizatori straini, pentru efectuarea unor lucrari pe teritoriul altui stat, se comunica imediat de catre angajatorul roman misiunii diplomatice sau oficiului consular roman din tara respectiva.

(4) Angajatorii romani care detaseaza ori pun la dispozitie lucratori la angajatori straini, respectiv utilizatori straini, au obligatia sa includa în cuprinsul conventiilor internationale si contractelor bilaterale încheiate cu partenerii straini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.

(5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare romane, precum si persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granitelor tarii vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din Romania de catre misiunile diplomatice sau oficiile consulare romane. Ministerul Afacerilor Externe are obligatia de a comunica aceste evenimente Inspectiei Muncii.

Art. 144. — (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granitelor tarii în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori romani se va face conform prevederilor art. 114—134.

(2) La cercetarea evenimentelor prevazute la alin. (1) poate participa si un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular roman din tara respectiva.

(3) Cercetarea evenimentelor în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum si persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granitelor tarii se face de catre Ministerul Afacerilor Externe.

(4) În cazul evenimentelor mentionate la alin. (1) si (3), care au produs invaliditate confirmata prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor disparute si în cazul incidentului periculos, Inspectia Muncii poate delega reprezentanti care sa efectueze cercetarea la fata locului.

(5) În situatia prevazuta la alin. (4), cercetarea se va finaliza de catre Inspectia Muncii sau, dupa caz, inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia își are sediul, domiciliul sau resedinta angajatorul.

Art. 145. — (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor raspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul strain, în cazul efectuării de lucrari cu personal roman, si, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajatii misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare romane si persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granitelor Romaniei, aflati în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevazute la art. 122 si se va completa cu:

- copii de pe originalele documentelor de cercetare, emise de organele competente din tara pe teritoriul careia s-a produs evenimentul, precum si traducerea acestora în limba romana;
- copie de pe contractul încheiat cu partenerul strain, din care sa rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrari se executa, pe ce durata, locul unde se executa lucrarile respective, clauzele privind securitatea si sanatatea în munca, modul în care se fac comunicarea si cercetarea evenimentelor si înregistrarea accidentelor de munca.

(3) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi în numarul de exemplare precizat la art. 124.

(4) Imediat dupa finalizarea dosarului de cercetare, angajatorul roman sau Ministerul Afacerilor Externe va proceda conform prevederilor prezentului capitol.

Art. 146. — Înregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a incidentelor periculoase se fac de catre

angajatorul roman, conform prevederilor art. 143—145.

SECTIUNEA a 5-a

Comunicarea si cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul Romaniei în care sunt implicati cetateni straini aflati în îndeplinirea atributiilor de serviciu

Art. 147. — (1) Orice eveniment produs pe teritoriul Romaniei, în care sunt implicati cetateni straini aflati în îndeplinirea atributiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc, de catre angajator sau de catre orice alta persoana care are cunostinta despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de munca care a primit comunicarea va înstiinta misiunea diplomatica sau consulatul tarii din care provine persoana accidentata, prin intermediul Inspectiei Muncii.

Art. 148. — (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de catre inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia au avut loc, împreuna cu celelalte organe competente, precum si cu reprezentanti ai angajatorului strain implicat în eveniment sau de catre inspectia Muncii, conform art. 29 alin. (1) lit. c) din lege.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului tarii respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevazut la art. 120.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevazute la art. 122.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi în numarul de exemplare precizat la art. 124 si o copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului tarii de unde provine accidentatul de catre inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea.

SECTIUNEA a 6-a

Semnalarea bolilor profesionale

Art. 149. — Bolile profesionale, precum si suspiciunile de boli profesionale se vor semnala obligatoriu de catre toti medicii care depisteaza astfel de îmbolnaviri, indiferent de specialitate si locul de munca, cu prilejul oricarei prestatii medicale: examene medicale profilactice, consultatii medicale de specialitate.

Art. 150. — (1) Medicul care suspecteaza o boala profesionala completeaza fisa de semnalare BP1, prevazuta în anexa nr. 19, si trimite bolnavul cu aceasta fisa la unitatea sanitara de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizarii diagnosticului de boala profesionala.

(2) Medicul specialist de medicina muncii examineaza bolnavul, stabileste diagnosticul de profesionalitate si completeaza fisa de semnalare BP1 pe care o trimite oficial la autoritatea de sanatate publica judeteana, respectiv a municipiului Bucuresti, în termen de maximum 7 zile de la precizarea diagnosticului de profesionalitate.

SECTIUNEA a 7-a

Cercetarea bolii profesionale

Art. 151. — Dupa primirea fisei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul autoritatii de sanatate publica judetene sau a municipiului Bucuresti cerceteaza în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesionala, cauzele îmbolnavirii profesionale.

Art. 152. — Cercetarea se face în prezenta angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, dupa caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

Art. 153. — Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnavirii respective si se finalizeaza cu redactarea si semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala, prevazut în anexa nr. 20.

Art. 154. — Procesul-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala este semnat de toti cei care au luat parte la cercetare, conform competentelor, mentionandu-se în mod special cauzele îmbolnavirii, responsabilitatea angajatorilor si masurile tehnice si organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 155. — (1) În situatia în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, dupa caz, persoana fizica autorizata în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de munca ori lucratorul sau asiguratorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu masura tehnica sau organizatorica formulata, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala, Comisiei de experti de medicina muncii acreditati de Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei si de Ministerul Sanatatii Publice.

(2) Componenta si atributiile Comisiei de experti vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei si al ministrului sanatatii publice.

Art. 156. — Solutiile adoptate în aceste situatii vor fi comunicate în scris celor interesati, în termen de 20 de zile de la data primirii contestatiei.

Art. 157. — Procesul-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala se înmaneaza angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnavirea pentru evidenta îmbolnavirilor profesionale si pentru a urmari realizarea masurilor prescrise, precum si medicului de medicina muncii din autoritatea de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti.

Art. 158. — Pe baza confirmarii caracterului profesional al îmbolnavirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declara cazul de îmbolnavire profesionala, completând fisa de declarare a cazului de boala profesionala BP2, prevazuta în anexa nr. 21.

SECTIUNEA a 8-a

Declararea bolilor profesionale

Art. 159. — Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se pastreaza la autoritatea de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti si va cuprinde urmatoarele documente:

- a) opisul documentelor din dosar;
- b) istoricul de expunere profesionala (documentul care certifica ruta profesionala, si anume copie de pe carnetul de munca) si, dupa caz, nivelul masurat al noxelor sau noxa identificata;
- c) copie de pe fisa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;
- d) istoricul starii de sanatate la locul de munca (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigura asistenta de medicina muncii la unitatea respectiva);
- e) document medical care precizeaza diagnosticul de boala profesionala (biletul de iesire emis de clinica/sectia de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverinta medicala emisa de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boala profesionala, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) si copii ale unor investigatii necesare pentru sustinerea diagnosticului de profesionalitate;
- f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala;
- g) copie de pe fisa de semnalare BP1.

Art. 160. — Declararea bolilor profesionale se face de catre autoritatea de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor precizate la art. 159 prin fisa de declarare a cazului de boala profesionala BP2, denumita în continuare *fisa de declarare BP2*, care reprezinta formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate.

Art. 161. — În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnavirea a fost desfiintata sau nu mai exista la momentul precizarii diagnosticului de boala profesionala, cazul respectiv se poate declara prin fisa de declarare BP2 pe baza documentelor prevazute la art. 159, cu exceptia procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesionala.

Art. 162. — Cazurile de pneumoconioze, precum si cazurile de cancer profesional se înregistreaza la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul si unde exista factorii de risc ai bolii profesionale respective evidentiati prin documente oficiale de la autoritatea de sanatate publica; ele se declara si se pastreaza în evidenta de catre autoritatea de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti din judetul sau din municipiul Bucuresti în care se afla agentul economic respectiv.

Art. 163. — Autoritatea de sanatate publica judeteana, respectiv a municipiului Bucuresti, este raspunzatoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fisa de declarare BP2.

Art. 164. — Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioza se confirma numai pe baza diagnosticului precizat de catre comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

SECTIUNEA a 9-a

Raportarea bolilor profesionale

Art. 165. — (1) Bolile profesionale nou-declarate se raporteaza în cursul lunii în care s-a produs îmbolnavirea, de catre autoritatea de sanatate publica judeteana, respectiv a municipiului Bucuresti, la Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sanatate Publica Bucuresti, la Centrul National pentru Organizarea si Asigurarea Sistemului Informational si Informatic în Domeniul Sanatatii Bucuresti, precum si la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fisei de declarare BP2 se va înmana lucratorului diagnosticat cu boala profesionala.

Art. 166. — La nivelul Centrului national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale se constituie Registrul operativ national informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizeaza lunar cu datele din fisele de declarare BP2.

Art. 167. — Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale reprezinta forul metodologic care asigura asistenta si îndrumare tehnica profesionala în domeniul bolilor profesionale.

Art. 168. — Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale raporteaza semestrial datele privind morbiditatea profesionala Autoritatii de Sanatate Publica din cadrul Ministerului Sanatatii Publice.

Art. 169. — Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale transmite informatiile de interes public privind bolile profesionale tuturor institutiilor implicate în activitati cu impact asupra sanatatii lucratorilor.

Art. 170. — Lista bolilor profesionale ale caror declarare, cercetare si evidenta sunt obligatorii este prevazuta în anexa nr. 22.

Art. 171. — Structurile de medicina muncii din cadrul autoritatilor de sanatate publica judetene vor raporta cu o periodicitate anuala Centrului national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale situatia absenteismului medical prin boli profesionale pentru cazurile nou-declarate în anul respectiv.

Art. 172. — Intoxicatia acuta profesionala se declara, se cerceteaza si se înregistreaza atat ca boala profesionala, cat si ca accident de munca.

SECTIUNEA a 10-a

Bolile legate de profesie

Art. 173. — Lista bolilor legate de profesie este prezentata în anexa nr. 23.

Art. 174. — Bolile legate de profesie nu se declara. Acestea se dispensarizeaza medical si se comunica angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sanatatea lucratorilor, în vederea luarii masurilor tehnico-organizatorice de normalizare a conditiilor de munca.

SECTIUNEA a 11-a

Dispozitii finale

Art. 175. — În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activități și servicii vor fi prevăzute clauze privind răspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea și înregistrarea unor eventuale accidente de muncă.

Art. 176. — (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces au dreptul să sesizeze sau să se informeze la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc accidentul.

(2) Dacă în urma investigațiilor rezultă că sunt întrunite condițiile unui accident de muncă, inspectoratul teritorial de muncă va lua măsuri pentru efectuarea cercetării în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), inspectoratul teritorial de muncă va răspunde sesizărilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177. — (1) În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, se pot adresa inspectoratului teritorial de muncă sau, după caz, Inspectiei Municipii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii acestuia.

(2) Soluțiile adoptate în cazul situațiilor prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate celor interesați, în termen legal.

CAPITOLUL VIII

Avizarea documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

SECȚIUNEA 1

Prevederi generale

Art. 178. — Prezentul capitol are ca scop stabilirea tipurilor de documentații cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă care se supun avizării, a cerințelor care stau la baza realizării acestora, precum și a procedurii de avizare.

Art. 179. — Documentațiile care se supun avizării sunt:

- a) filme sau imagini, pe pelicula sau suport magnetic, cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă;
- b) afișe, pliante, broșuri din domeniul securității și sănătății în muncă;
- c) suporturi de curs destinate instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă, elaborate de prestatorii de servicii;**
- d) diapozitive, diafilme și altele asemenea.

SECȚIUNEA a 2-a

Cerințe de realizare a documentațiilor

Art. 180. — Cerințele generale pentru realizarea documentațiilor prevăzute la art. 179 sunt:

- a) conținutul să fie în concordanță cu legislația în domeniul securității și sănătății în muncă în vigoare;
- b) să prezinte informația într-o formă accesibilă, completă și ușor de asimilat;
- c) conținutul și realizarea să fie în concordanță cu nivelul de pregătire al subiecților cărora li se adresează.

Art. 181. — Cerințele specifice pentru realizarea filmelor cu subiecte din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) scenariul și regia să asigure perceperea corectă și clară a mesajului;
- b) imagine clară și sugestivă;
- c) sonor clar și sugestiv;
- d) forme de prezentare: filmare reală sau animație;
- e) durata proiectiei: 10—20 de minute.

Art. 182. — Cerințele specifice pentru realizarea afișelor și pliantelor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) grafică simplă, fără greșeli tehnice, subliniindu-se elementele principale ale temei și eliminându-se detaliile nesemnificative;
- b) utilizarea unor culori vii, contrastante, în concordanță cu subiectul, respectiv culori deschise pentru situații pozitive și culori închise pentru situații negative;
- c) să nu aibă text sau textul să fie scurt, concis și vizibil, cu dimensiunea literelor aleasă astfel încât să permită citirea textului de la o distanță de 4—5 m;
- d) subiectul să ocupe circa 60% din suprafața afișului, iar marginile să fie suficient de mari pentru a-l izola de fondul pe care este aplicat;
- e) mărimea afișului va fi aleasă în funcție de scopul urmărit și locul în care va fi expus;
- f) materialele din care sunt realizate să fie adecvate mediilor în care vor fi utilizate, respectiv să fie rezistente la acțiunea factorilor din mediul în care sunt amplasate și/sau utilizate (umiditate, agenți chimici etc.).

Art. 183. — Cerințele specifice pentru realizarea broșurilor din domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) să prezinte informațiile clar și concis;
- b) să se axeze pe o temă concretă;
- c) să prezinte un interes practic cât mai larg.

Art. 184. — Cerințele specifice pentru elaborarea suportului de curs destinat instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă sunt:

- a) să fie elaborat în baza unei documentări bibliografice la zi;

- b) sa utilizeze terminologia specifica securitatii si sanatatii în munca;
- c) sa fie elaborat pe o tematica orientata spre grupuri-tinta de lucratori si tipul instruirii, dezvoltata efectiv pentru înlaturarea problemelor de securitate si sanătate în munca ce rezulta din evaluarea riscurilor si adaptata evolutiei riscurilor sau aparitiei de riscuri noi;
- d) sa fie redactat clar, concis, accesibil, adaptat nivelului de pregatire al grupului-tinta caruia îi este destinat;
- e) informatiile sa fie sistematizate într-o organizare logica a continutului, orientate spre situatii concrete de munca;
- f) sa cuprinda ilustratii, desene, scheme, pictograme si tabele explicative, daca este necesar;
- g) sa evidentieze consecintele neaplicarii si/sau nerespectarii legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 185. — Cerintele specifice pentru realizarea diapozitivelor si diafilmelor sunt:

- a) pe cat posibil sa fie realizate color si sa fie clare;
- b) sa fie însoțite de scheme explicative;
- c) sa fie însoțite de texte redactate clar si concis, fara a da nastere la interpretari;
- d) sa fie realizate într-o succesiune logica.

SECTIUNEA a 3-a

Avizarea documentatiilor

Art. 186. — (1) Documentatiile prevazute la art. 179 pot fi difuzate sau comercializate numai daca sunt avizate de catre Comisia de abilitare si avizare prevazuta la art. 36, din judetul în care își are sediul elaboratorul.

(2) În situatia în care elaboratorul are cetatenia, respectiv nationalitatea unui stat membru al Uniunii Europene ori apartinand Spatiului Economic European, documentatiile se avizeaza de catre Comisia de abilitare si avizare constituita la nivelul Directiei de munca, solidaritate sociala si familie a municipiului Bucuresti.

Art. 187. — Pentru avizarea documentatiilor elaboratorul va transmite prin posta Comisiei de abilitare si avizare prevazute la art. 186 o cerere conform modelului prevazut în anexa nr. 24, însoțita de un dosar care cuprinde:

a) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comertului si, dupa caz, anexa la acesta; în situatia prevazuta la art. 186 alin. (2), elaboratorul va depune documentul echivalent eliberat de statul de origine sau de provenienta.

- b) un scurt memoriu de prezentare a documentatiei;
- c) doua exemplare din documentatia supusa avizarii;

d) în cazul diapozitivelor si diafilmelor se vor transmite: originalul si doua copii pe suport hartie.

Art. 188. — (1) Comisia de abilitare si avizare va transmite prin posta avizul sau decizia de respingere motivata, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitarii.

(2) Avizul comisiei, prezentat în anexa nr. 25, va fi însoțit de un exemplar din documentatia transmisa de elaborator, care va purta stampila Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(3) Decizia de respingere, prezentata în anexa nr. 26, va fi însoțita de cele doua exemplare de documentatie transmisa de elaborator, pentru a fi refacuta în sensul celor precizate în decizie.

SECTIUNEA a 4-a

Dispozitii finale

Art. 189. — (1) Difuzarea sau comercializarea documentatiilor prevazute la art. 179 va fi însoțita de o copie a avizului.

(2) Angajatorul care utilizeaza documentatiile prevazute la art. 179 trebuie sa detina o copie a avizului.

Art. 190. — (1) Respingerea avizarii unei documentatii poate face obiectul unei contestatii depuse la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei în termen de maximum 30 de zile de la data primirii deciziei de respingere.

(2) Solutiile adoptate ca raspuns la contestatie vor fi comunicate celor interesati în termen de 30 de zile de la data primirii contestatiei.

Art. 191. — (1) Daca în timpul controalelor efectuate de inspectorii de munca se constata diferente între documentatia avizata si cea folosita în activitatea curenta, inspectorul de munca dispune masuri pentru retragerea documentatiei neconforme si comunica în scris Comisiei de abilitare si avizare teritoriale, respectiv a municipiului Bucuresti, situatia constatata, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia de abilitare si avizare teritoriala, respectiv a municipiului Bucuresti, aduce la cunostinta titularului de aviz situatia constatata, pentru ca acesta sa își prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia de abilitare si avizare teritoriala, respectiv a municipiului Bucuresti, analizeaza comunicarea inspectorului de munca împreuna cu punctul de vedere al titularului de aviz si emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, dupa caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioada determinata, în functie de timpul necesar pentru remedierea deficientelor constatate.

(5) Decizia de retragere a avizului poate face obiectul unei contestatii în conditiile prevazute la art. 190.

Art. 192. — (1) În situatia în care titularul de aviz intentioneaza sa aduca modificari unei documentatii avizate, are obligatia sa comunice Comisiei de abilitare si avizare teritoriale, respectiv a municipiului Bucuresti, continutul acestor modificari.

(2) Comisia de abilitare si avizare teritoriala, respectiv a municipiului Bucuresti, analizeaza daca modificarile asupra documentatiei sunt interventii minore sau majore si decide mentinerea avizului sau necesitatea unei noi avizari.

Art. 193. — Anexele nr. 1—26*) fac parte integranta din prezentele norme metodologice.

*) Anexele nr. 1—26 sunt reproduse în facsimil.